

Bemærkninger til forslaget

Generaldirektørerne for DSB og post- og telegrafvæsenet har med rette påpeget, at disse virksomheder ikke i fornuftigt omfang har adgang til at økonomisere med deres ressourcer på grund af det stive bevillingssystem. Dette, der for en lang række statsvirksomheder bevirker, at de offentlige bevillinger til formålene udnyttes på en ineffektiv vis, fordi f. eks. ekstraudgifter, der betyder endnu større ekstraindtægter, ikke må afholdes – og indtægterne ikke må modregnes i udgifterne, betyder ikke blot for store omkostninger for samfundet i forhold til den opnåede servicegrad, men også uhensigtsmæssige interorganisatoriske personaleproblemer. De stive ansættelses- og lønfastsættelsesstrukturer, der hører med til virksomhedernes status som statsinstitutioner, undergraver også disses effektivitet og nedbryder arbejdsglæden.

Forslagsstillerne forestiller sig, at de efter forslaget oprettede selskaber hver for sig kontraherer med stat/amt/kommune om ydelse af specifikke servicegrader på konkrete områder – eventuelt mod koncession og/eller et kontraktfastsat tilskudsbeløb. Den politiske styring vil dermed blive rettet mod det, som må være det centrale politiske mål: De offentlige opgavers løsning i konkret fastsat omfang, medens detaljstyringen vedrørende midlerne, der bør være uden politisk interesse i almindelighed, overlades til selskaberne selv, der må formodes at besidde den herfor fornødne ekspertise, som politikere ikke generelt kan formodes at besidde.

Eksempelvis ville DSB for et sådant kontrahe-

ringsbeløb bedre selvstændigt kunne prioritere lønudgifter, diverse materielanskaffelsesudgifter, reklamebudgetter m. m. m. – og der er næppe tvivl om, at megen overflødig administration kan opgives. Post- og telegrafvæsenets servicegrad kan utvivlsomt bedres, Det kgl. Teaters ressourcer udnyttes bedre – og underskuddene reduceres. Mange kommuners kørselsafdelinger kan erstattes af langt billigere kontrakter med private vognmænd, og hospitalernes vaskerier kan nedlægges. Mange småvirksomheder i det private erhvervsliv vil få ønskelige bedre udfoldelsesmuligheder, og nye erhvervsvirksomheder vil kunne blusse op som effektive leverandører af service til det offentlige.

Der er næppe tvivl om, at der inden for langt de fleste ministeriers ressort ligesom i amter og kommuner er arbejdsopgaver, der kan løses af private eller selskaber på en langt effektivere, og det vil både sige bedre og billigere, vis, og der er heller ingen tvivl om, at en sådan decentralisering vil medføre bedre arbejdsklima i mindre driftsenheder med større ansvarsfølelse for den enkelte, kortere afstand mellem indsats og resultat og i det hele mindre fremmedgørelse.

Efter forslagsstillerens opfattelse taler således alle hensyn for at gennemføre denne ændring i den offentlige virksomhed i den videst mulige udstrækning i overensstemmelse med bl. a. DSBs og post- og telegrafvæsenets generaldirektørers udtrykkelige ønske.

Den mulige besparelse ved forslaget gennemførelse vil utvivlsomt være meget betydelig samtidig med at servicegraden kan øges.